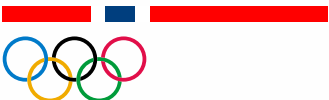

NORGES
IDRETTSFORBUND

KRITERIER FOR PRIORITERING

STRATEGISK VIKTIGE ANLEGG FOR SÆRFORBUND OG IDRETTSKRETSER

Idrettens målsetninger

Idretten vil at det skal etableres anlegg slik at all ønsket aktivitet skal kunne gjennomføres.

I forbindelse med høringen om ny spillemiddelordning i 2024, samlet idretten seg bak et fellesinnspill på ni punkter som beskrev hvordan staten kunne bidra til at det ble bygget flere anlegg. I punkt fire og fem, som omhandler finansiering, heter det:

- Tilskuddssatsene må økes
- Det må etableres et nasjonalt anleggspolitisk program

Disse to punktene ligger til grunn for Norges idrettsforbunds (NIF) arbeid med å forbedre den statlige finansieringen av idrettsanlegg gjennom spillemiddelordningen.

NIF har i tråd med idrettstingsvedtaket i sak 18.12 fra 2023, foreslått en fremtidig spillemiddelordning med fire nivåer.

Nivå 1 – Nasjonalanleggsordning

Nivå 2 – Nasjonalt anleggspolitisk program

Nivå 3 – Ordinære anlegg i kommunene

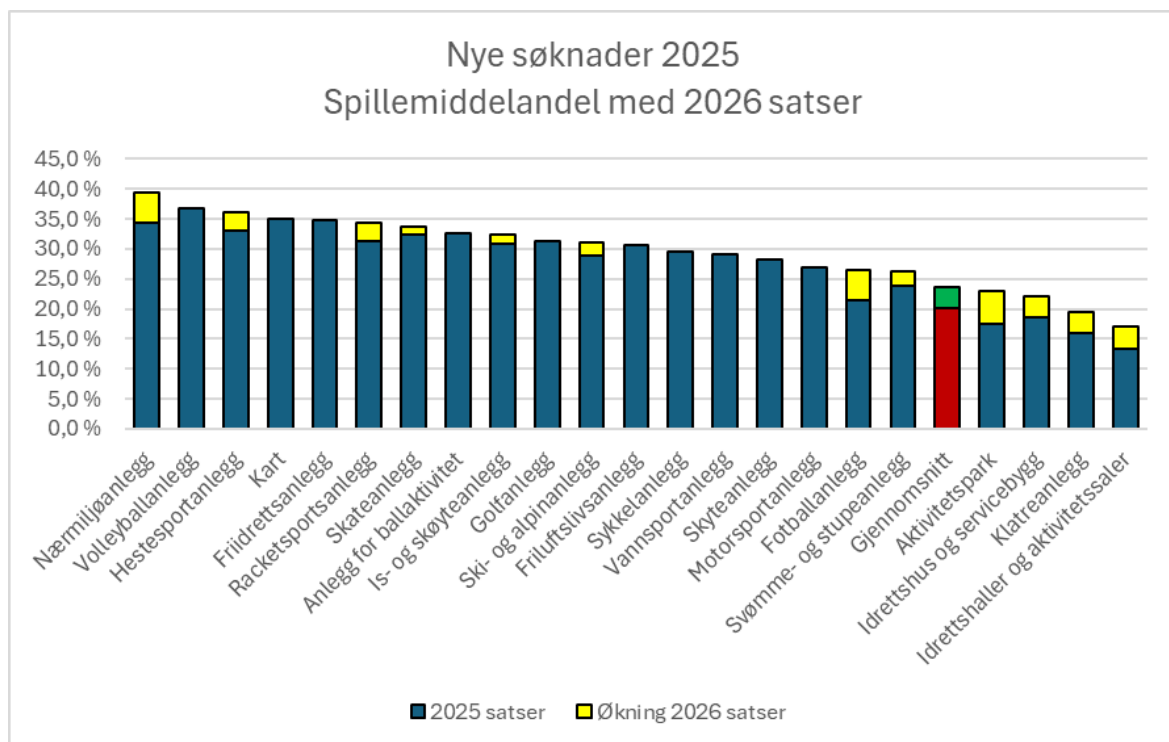
Nivå 4 – Nærmiljøanlegg

Tilskuddssatsene må økes

Idretten har et mål om at alle anleggstyper skal ha en tilskuddssats som tilsvarer minimum 25 prosent av normal kostnaden for de aktuelle anleggstypene. Ved årets søknadsrunde tilsvarte spillemidlene 20 prosent av anleggskostnadene.

Kulturdepartementet presenterte regelverket for den kommende søknadsrunden i juni. Her var tilskuddssatsene for en rekke anleggstyper økt. Disse endringene vil trolig øke spillemiddelandelen til 23-24 prosent. Søknadsbunken inneholder både søknader om støtte til nye anlegg og til rehabiliteringsprosjekter. Et gjennomgående trekk er at spillemiddelandelen er vesentlig lavere for nye anlegg enn for rehabiliteringsprosjekter og at den faller med økende kostnader.

Figur 1: Spillemiddelandelen for anleggskategoriene.

Dette gjør at det er nødvendig å videreføre arbeidet med å øke tilskuddssatsene.

Det må etableres et nasjonalt anleggspolitisk program

Formålet med det anleggspolitiske programmet er at det skal bidra til få realisert de anleggene idretten prioriterer høyest, samt anlegg det bygges få av.

Ambisjonen er at disse anleggene skal få et tilskudd tilsvarende 40 prosent av normalanleggskostnad. 25 prosent skal komme fra ordinære spillemidler, mens 15 prosent skal komme fra programmet.

Det er tenkt at ti prosent av spillemidlene settes av til programmet, mens 90 prosent tildeles på samme måte som i dag. Ti prosent vil tilsvare 200–250 millioner kroner per år de nærmeste årene, noe som betyr at en årlig kan gi et tilskudd på 15 prosent til anlegg med en samlet investeringsramme på rundt 1,5 milliarder kroner. Dette begrenser hvor mange anlegg og anleggstyper det er mulig å inkludere i et slikt program.

Historisk sett har hovedvekten av investeringene vært rettet mot idrettshaller, fotballanlegg og svømmehaller. Siden investeringskostnadene for disse anleggstypene er betydelige, vil det være utfordrende å inkludere dem som prioriterte anleggstyper innenfor rammene av et anleggspolitisk program. Enkelte av disse anleggene vil imidlertid kunne inngå på listen over prioriterte enkeltanlegg. For anleggstyper med de største investeringsbehovene er det avgjørende at den generelle tilskuddssatsen økes.

For å nå idrettens mål, må både tilskuddssatsene økes og et nasjonalt anleggspolitisk program etableres.

Det anleggspolitiske programmet skal inneholde:

- A. Noen utvalgte anleggstyper det bygges få av og/eller som er kostnadskrevennde å realisere
- B. En liste med strategisk viktige anlegg for særforbund og idrettskretser

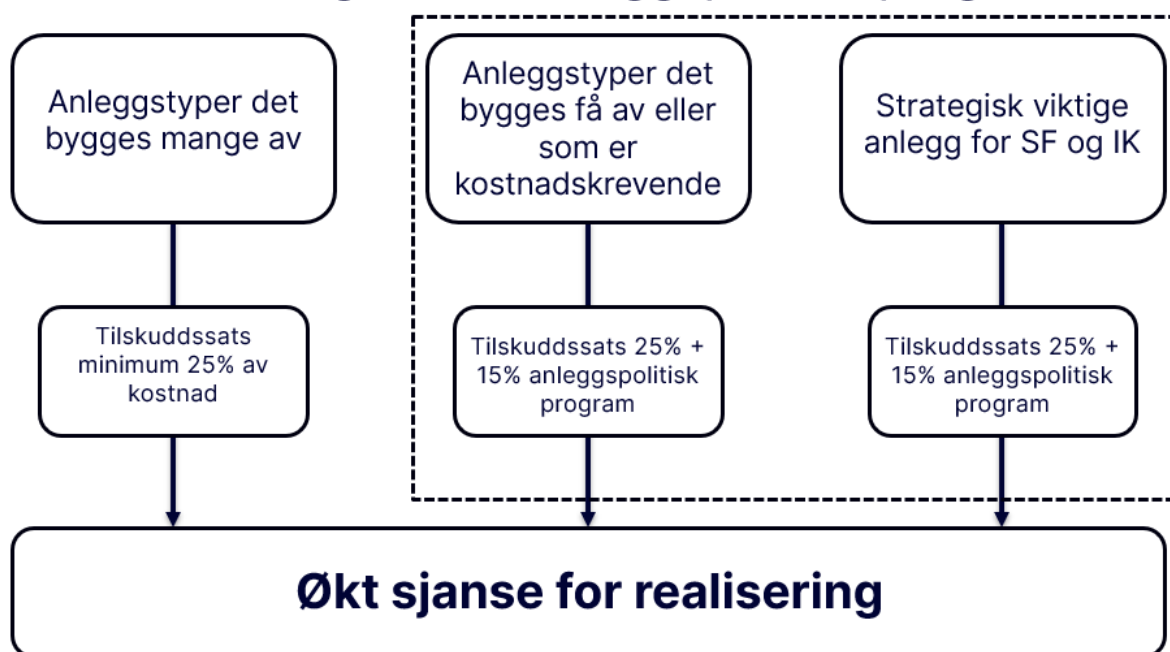
Vedtaket i idrettstingsak 18.12 fra 2025, som er bakgrunnen for denne prosessen, omhandlet viktigheten av å kartlegge og prioritere anlegg av *nasjonal og regional betydning*. De strategisk viktige anleggene som idrettskretser og særforbund har spilt inn må derfor representere en slik nasjonal eller regional betydning. Slike anlegg skal være viktige for utviklingen av en eller flere idretter regionalt, bør inngå i regionale eller fylkeskommunale planer, og ha bred støtte fra både idretten og offentlige myndigheter. Med andre ord tilsvarer regional betydning at et anleggsprosjekt har betydning for mer enn én enkelt idrettsgren eller idretten i én kommune.

Kjennetegn for de strategisk viktige anleggene:

- a) Større kostnadskrevennde anlegg som er vanskelig å realisere
- b) Større trenings- og rekrutteringsanlegg som gir flerbruksmulighet på tvers av idretter og aktiviteter, eller på tvers av flere kommuner
- c) Spesiell anleggstype som ikke finnes i landet eller i en bestemt region, med stort potensiale for aktivitet ved realisering
- d) Anlegg tilpasset større arrangementer eller mesterskapsanlegg som faller utenfor nasjonalanleggsordningen
- e) Anlegg som løser et kritisk behov i sitt område/region (f.eks. lange ventelister)

Ordinær ordning

Anleggspolitisk program

Figur 2: Tiltak for realisering av de ulike anleggene og anleggstypene.

Kriterier for prioritering av strategisk viktige anlegg for særforbund og idrettskretser

Den nasjonale listen med strategisk viktige anlegg må utarbeides basert på - og forankret i - noen omforente kriterier. Målet er at idrettskretser og særforbund skal få realisert de anleggene de mener er de viktigste for utviklingen av sin idrett eller idretten i sitt fylke.

De viktigste argumentene for de foreslåtte kriteriene er, for det første, at tilskudd fra anleggspolitisk program kan gi en utløsende effekt for at idrettens høyest prioriterte anlegg blir realisert. For det andre må listen representere en reell prioritering og dermed sikre at Kulturdepartementet faktisk etablerer et nasjonalt anleggspolitisk program.

I utarbeidelsen av en endelig liste vil det anleggspolitiske utvalget vurdere anleggsprosjektene ut fra hvordan de treffer kriteriene, og basert på det, gjøre en helhetsvurdering om hvilke anlegg som skal prioriteres.

Anleggspolitisk utvalg foreslår at følgende åtte kriterier legges til grunn ved prioritering av strategisk viktige anlegg:

1. Anlegget – evt. en eller flere anleggstyper i et større anleggsprosjekt - må være av nasjonal eller regional betydning, og ha potensial til å fremme idrettens utvikling.
2. Anleggseier må være berettiget til å søke spillemidler, og ekstratilskuddet fra spillemidlene må ha utløsende effekt for realisering av prosjektet.
3. Anleggsprosjektet skal kunne vise til bred lokal støtte og engasjement fra både idretten og den aktuelle kommune, og må være omtalt i kommunens «idrettsplan».
4. Det må være klart hvor anlegget skal bygges og tomte må være regulert til formålet. Som et minimum må reguleringsprosessen være påbegynt og prosjektet må kunne sannsynliggjøre at bygging kan være startet innen fem år.
5. Det må være klart hvem som skal eie og drifte anlegget og det må forefinnes en finansieringsplan.
6. Anleggsprosjektet må ha en framdriftsstatus som tilsier at det med høy sannsynlighet ikke vil være fullfinansiert og/eller realisert før et anleggspolitisk program er etablert.
7. Anleggsprosjektet skal fremme inkludering og tilgjengelighet for alle, uavhengig av alder, kjønn, funksjonsevne eller sosioøkonomisk bakgrunn.
8. Anleggsprosjektet kan være et nybrottsanlegg, det vil si en anleggstype eller et konsept som ikke tidligere er etablert eller som det finnes svært få av, og hvor realisering kan åpne for vesentlig nye muligheter for idretten og samfunnet på regionalt eller nasjonalt nivå.